NL

Odonchimeg Davaadorj
A Poem from the Volcano

17 april - 30 mei 2026

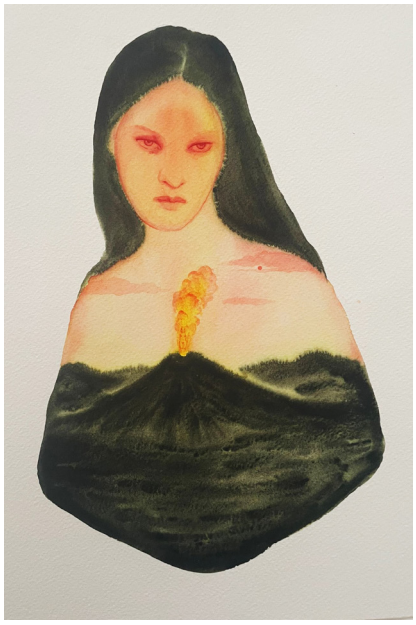

A Poem from the Volcano 1, 2026, aquarel op papier, 25 x 35 cm

AKINCI presenteert met trots de tentoonstelling *A Poem from the Volcano* van Odonchimeg Davaadorj (1990). In deze tentoonstelling doorbreekt Davaadorj de kunstmatige scheiding tussen mens en natuur, waarbij ze inspiratie haalt uit oude mythen. Daarbij gebruikt Davaadorj deze mythen om de menselijke conditie opnieuw vorm te geven en op zoek te gaan naar de landschappen in onszelf. Dit komt tot uiting in haar gebruik van de vulkaan, een brandende berg die wordt belichaamd door de Griekse god Hephaistos. Davaadorj beschouwt de vulkaan als een paradox: een plek van hergeboorte en catastrofe, die zowel vernietigt als nieuw leven creëert. De aanwezigheid van het vrouwelijke lichaam, het lichaam dat zij het beste kent, vormt een groot onderdeel van haar werk. Hierin onderzoekt en probeert ze zich voor te stellen hoe deze paradox kan worden opgeheven.

In haar werk gebruikt Davaadorj thema's als ecologie, milieu, natuur en levende wezens. Alles is met elkaar verbonden. Door bijvoorbeeld organismen aan elkaar te relateren ontstaan nieuwe vormen die zich aan eerdere classificatie onttrekken. Het medium dat Davaadorj gebruikt om deze concepten te verkennen is voornamelijk aquarel op papier.

In de werken van Davaadorj worden complete werelden verbeeld in microscopisch kleine structuren. De kunstenaar legt uit dat er in oude mythen sprake was van een continuïteit, men gaat van kleine cellen, via DNA en lichamen naar landschappen en sterrenbeelden. Davaadorj haalt inspiratie uit de *Metamorfosen* (8 n.Chr.), het werk van de Romeinse dichter Publius Ovidius Naso (Ovidius). Deze reeks gedichten vertelt de geschiedenis van de wereld, waarin het concept metamorfose een centrale rol speelt. De transformatie van mensen en dieren illustreert het geloof van de Romeinse geleerde Pythagoras: menselijke zielen zijn vergankelijk en kunnen verschillende vormen aannemen. Voor de kunstenaar drukken deze metamorfosen een essentieel geloof uit: we staan niet los van de wereld, we bevinden ons in voortdurende overgang.

Deze mythologische reflecties komen naar voren in haar serie werken *hybrid families* (2025-2026). De serie laat zien hoe mensen, dieren, planten en landschappen samensmelten, alsof we een oeroude herinnering aan het leven herontdekken.

Een ander terugkerend thema zijn vulkanen. De kunstenaar verwijst naar Hephaistos, de Griekse god van het vuur die onder de vulkaan woont en verantwoordelijk is voor de uitbarsting ervan. Dit natuurverschijnsel symboliseert een vurig karakter en een ruwe, transformerende kracht, maar tegelijkertijd ook de menselijke kwetsbaarheid. Dit ziet Davaadorj als een uitdrukking van de menselijke conditie. Net als in Ovidius' *Metamorfosen* bevinden we ons voortdurend in een staat van verandering.

De kunstenares keert terug naar haar eigen ingebeelde landschap, een intieme geografie die zich manifesteert in de vorm van het vrouwelijk lichaam, waarin zij zich zelf begeeft.

Ze vraagt de toeschouwer om opnieuw na te denken over het landschap waarin hij of zij zou willen zijn:

"Wat zouden we zijn als we ervoor konden kiezen om een landschap te worden?
Een stralende tropische zee.
De Noordzee met haar koude wind.
Een stille berg.
Ik denk dat ik weet wat ik zou zijn.
Ik zou een vulkaan zijn.
Een stille kracht.
Een innerlijke energie die materie transformeert.
Want in werkelijkheid zijn we nooit gescheiden van de wereld.
We zijn gemaakt van dezelfde substantie als water, steen en de sterren.
Ik besta omdat jij bestaat.
Jij, ik, de boom, de zee, de aarde — we behoren allemaal tot dezelfde adem.
En misschien heeft die adem een heel eenvoudige naam:
Liefde"

Biografie

Odonchimeg Davaadorj werd in 1990 geboren in Mongolië en woont en werkt momenteel in Parijs. Ze studeerde tussen 2014 en 2016 aan de École nationale supérieure d'art in Parijs-Cergy en studeerde in 2009 af aan het Bohemia Institute in Tsjechoslowakije. Solotentoonstellingen waren onder meer in: Museum Ettore Fico, Turijn, IT (2023); Museum Folkwang, Essen, DE (2023). Onlangs nam ze deel aan groepstentoonstellingen in het Aranya Art Center, China, CH (2026); Singer Laren, NL (2025); Stedelijk Museum Schiedam, NL (2025); Musée des Beaux-Arts de Pont-Aven, FR (2025); AkzoNobel Art Space, Amsterdam, NL (2025); Biënnale van Curitiba, MON Museum, Curitiba, BR (2024); Maison des Arts, Antony, FR (2024); MuMO, le Musée Mobile, FR (2024); Museo Ettore Fico, Turijn, IT (2024); MAMAC, Nice, FR (2023); Maison Caillebotte, Yerres, FR (2023); Domaine départemental de Chamarande, FR (2022); Âme Nue, Hamburg, DE (2021); L'Espace de Christian Brest, Parijs, FR (2021); Centre d'art Transpalette, Bourges, FR (2021); CAC, Meymac, FR (2019).